

Milý deníčku,

s odstupem času jsem otevřel tvé stránky a rád bych s jejich obsahem seznámil i ostatní, kteří se nemohli zúčastnit letošního před-jarního soustředění ve dnech 5.-8.3.2009

Čtvrtek 28.2.

Účast byla hojná – z týmu chyběl jenom Seko (rodinné sta-radosti), Ďop (nejak nevím), Honza Ch. (práca?), Luba (fakt v práci) a Ďapka (stále marod).

Sraz byl naplánován na 10. hodinu, což většina borců splnila. Po krátkém 1km proběhnutí rodnou vesnicí jsme zahájili na domácí půdě-teda lépe řečeno asfaltu-půldruhodinovým blokem hrátek s míčem.

Po osvěžení horkým čajem následoval přesun ke Kolegovi, který připravil frankfurtskou s rohlíkem a sekanou. Poté následoval přesun do interhotelu Topas v Brumově.

Druhá tréninková fáze proběhla odpoledne mezi 3 – 1/2 5 se zaměřením na práci s míčem. K tomu jsme využili místní hřiště s umělou trávou. Tento prostor se nám stal domovem i pro následující fáze.

Jediným negativem tak bylo počasí, kdy odpoledne se snášel vytrvalý déšť a umělka byla záhy pod vodou. Nicméně s výjimkou Kuby (koleno v ř.i) dohráli všeci.

Po rychlé večeři se většina odebrala do svých pokojů, aby snad navezené pochutiny nepřišly vniveč..

Nejstarší z playerů se odebral na lůžko, kde setrval po celý večer – ve stylu indiánských šamanů pak promlouval do duší některých jedinců – ale ráno už nikdo nevěděl co....

Po náročném dni se večerka trošku protáhla, nové prostředí nedalo mnohým usnout...

Snad nejlépe dokumentuje průběh noci Kolegův výrok pronášený mobilně své choti v 9 ráno: „..... Já sem vypil enom flašku vody...“, doprovázený hurónským řevem spolunocležníků. Myslím že dalších komentářů netřeba.

Pátek 6.3.

Noční déšť ustal, nicméně škvára byla nasáklá vodou a tak přišla na řadu znova umělka.

A tak se všichni sešli znovu na hřišti v 1/2 11 a zopakovali si trápení těla. Teda, kromě Kuby-ten byl už tak unavený, že nevstával. U některých jedinců už byly patrné stopy únavy, hlavně míč měl nezvyklý odskok a držet jej pod kontrolou....zkrátka problém.

Po obědě museli plánovaně odjet Mikin, Vojta a Petr Chaloupka. Ostatní se zklidnili na pokojích, což je jasným znamením náročnosti programu.

Odpolední blok znovu zpestřily dešťové přeháňky, ale naši borci nejsou z cukru. V redukováném počtu 10 se opět trpělivě nahrávalo, běhalo a nakonec hrálo. Kolem 5 odpolední se vrátil Mikin s Lubošem a Vojtou – ale kam narvali do Focusa tu obrovskou opícu, to fakt nevím...

Protože toho měli všichni dost, následovala hodinová regenerace ve školním bazénu. Oproti předchozím plánům se nekonal žádný útok na světový rekord v krátkém bazénu, ale spíše to vypadalo jak chovanci na vycházce. Kdosi objevil 2 granáty (gumové) a rozpoutala se bitva, kterou záhy ukončil plavčík. Rozumně usoudil, že ty okna vypadají celkem nově a nabídl našim borcům míče. Jak když příleješ benzín do ohně!!! Bitva pokračovala, bez pravidel, zkrátka hodinu létaly míče s cílem trefit někoho, nejlépe šlehu zezadu do hlavy....

Po návratu jsme si dali gulášek a následovala volná zábava. Karas, Mikin a Jura zasedli k mariáši, záhy se přidali učedníci Kolega, Kuba a Jan. Hra skončila k půlnoci, když obsluha zavírala. Mezitím se převážná část pokoje 3 a 6 přemístila na diskošku, kde okupovala skromný bar. Družba se Sokolem Drnholec probíhala dobře do chvíle, než se Luba slušně zeptal, proč se mlátí s místními. Po výměně názorů Lubka neviděl na levé oko celé dopoledne v sobotu....

Sobota 7.3.

Po sobotní přeháňce byla umělka nacucaná vodou, takže Technické služby ve složení Mikin, Jura, Luba musely nejprve odklidit kaluže vody. Následovala série přihrávek s pohybem, který s přibývajícím časem polevoval. Ale odmakali si to všichni (teda ti zdraví).

Poobědový klid na lůžku poctivě absolvoval Jura – i ve spánku měl blažený úsměv. Zbytek více či méně relaxoval, k dobré pohodě přispělo pár legálně vypálených CD.

Odpoledne beze změn- kolem 2. začaly padat kapky a tak opět těžko na cvičišti... Ochablé svaly jsme vyrazili regenerovat do bazénu.

V bazénu opět začala balonová bitva, ale plavčík byl blbě naladěný a lopty sbalil.... A tak jediné vzrušení zažil akorát Kolega, který se zapomněl v sauně s místní robků, no.

V noci naštěstí veřejná diskoška nebyla, tak se nahradila soukromou párty – a pak se Vojta diví, kdo zežrál ty utopence na parapetu...

Neděle 8.3.

Poslední dopoledne se meteorologicky nelišilo od ostatních dnů. Terén byl nacucaný vodou a velké louže se jen pomalu dařilo uklidit. Přesto všechno se podařilo splnit poslední 1,5 hodiny hrátek s míčem, ale bylo vidět, jak únava postupuje.

Po chutném obídku se nepodařilo ukecat borce k vycházce na hrad – pokoj č.7 kompletně spal, č.6 a 3 ležel a sledoval nepřekonatelného četníka ze slunné Francie. A tak realizační tým podlehl této nákaze a naordinoval si klid na lůžku.

Mezitím došlo k likvidaci téměř všeho proviantu, a tak bylo možné se bez problémů sbalit a vyrazit k poslednímu dílu tohoto trápení těla a mozkových buněk.

Večerní zápas s Lípou byl jenom třešničkou na dortu. Nastřádaná únava kontrastovala s rychlými kontry Lípy, a i když dal Honza záhy branku (levačkou!!!), aktivnější „domáci“ rychle odpověděli dvěma brankami. Příchod odpočatého Seka na stopera a přeskupení řad zklidnilo hru. Po výtečné kombinaci levé strany se Lubka vřítíl do šestnáctky, kde zřejmě silnější poryv větru a ryby na umělce způsobil jeho pád. Penaltu nekompromisně dal opět Honza. A jak se naši hráči otřepali, druhá půle byla jiné kafe. Z několika šancí se ujala až dalekonosná střela nové posily – Maurice Greena.

Potřeba zdůraznit výkon Honzy Ch. v bráně, který vychytil několik tutovek Lípy.

V zápase jsme tak nepoznali vítěze, ale důležitý byl přístup hráčů a způsob hry.

Tak uvidíme, kam pojedem příště.....

tak to by šlo!!!

Akorát...kde to natisknout?...